Ч. 13. Четвер 30 (17) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З буджетової комисиї. — Спільні делеґациї.

Буджетова комисия палати послів вела вчера дискусию над буджетом. Ґенеральним референтом вибрано пос. Штайнвендера. Відтак раджено над розділом платні для вдовиць по урядниках. Пос. Зайц вніс о счеркнене тої позициї. Спротивив ся тому п. Президент міністрів бар. Бек і мотивував підвисшене платнї, вказуючи на збільшені потреби і дорожню. На питане пос. Вольфа, чи правда, що Цїсар дарував міліон лїр сьв. Столици. заявив п. Президент міністрів, що не має права контролювати або оправдувати способу ужитя тих гроший із сторони Монарха. Промовляв ще цїлий ряд бесідників, між иншими пос. Козловский, котрий обговорював діяльність міністерства скарбу. Дискусию перервано, ухваливши кілька буджетових позиций після внесень референта. Слідуюче засїдане комисиї буде нині.

П. Міністер заграничних справ бар. Еренталь в своїм передвчерашнім експозе, проголошенім на засїданю делеґацийної угорскої комисиї справ заграничних, заявив на самім вступі, що не лучили ся ані в Европі ані на сьвіті такі події, які могли би вплинути уємно на становище Австро-Угорщини. Загальне положене остало те саме. Суперечні струї, які можна було замітити в попередних роках в системі европейских держав вправдї не зникли, але уступили з першого пляну. Всюди можна було замітити змагане до консолїдациї задля мирного розвитку. Цїлий ряд тамторічних монарших з'їздів, міністерских конференций та міждержавних умов змагав до того, щоби збільшити запоруку мирного розвитку на шляху морального і материяльного поступу. Завдяки змаганям міністра значно поправили ся в минувшім роцї також відносини Австриї до Італїї, де противавстрийска аґітация значно ослабла.

Приязнь Австро-Угорщини з Росиєю виказала минувшого року свою вагу особливо в справі балканьских реформ. Ходило головно о те, щоби упорядкувати фінанси в трех македоньских вілєєтах. На ту цїль підвисшено о 3% турецке цло від ввозу. Через те сотворено основу до переведеня реформ, бо уможливлено платню войскову і урядникам а крім того придбано материяльні засоби для місцевої адміністрациї на культурні цїли. Реформи мали на цїли передовсїм запевнити охорону христиіньского населеня перед варварствами магометан і то майже в цїлости осягнено. За те змогли ся в послїдних місяцях кроваві міжусобиці між самим населенєм христиіньским. Причиною сего єсть те, що провідники тамошних банд грецких, болгарских і сербских, добачуючи в програмі реформи лїквідацию Туреччини, раді би задля будуччини як найбільше розширити стан свого церковного і національного стану посїданя. До розвельможненя шайок причинила ся у великій мірі також бездїльність турецких орґанів, для яких взаїмне мордоване християн видить ся запорукою удержаня Туреччини. Кабінети держав, що переводять реформи, відпесли ся до балканьских держав з властивою інтерпретациєю цїлий македоньских реформ і отсе дістають від балканьских правительств, що они не будуть терпіти у себе творення шайок, розуміє ся — они так поступлять як і другі держави. Полїтика Австриї у відношеню до балканьских держав єсть перевята прихильностию для всїх народів і, де було лише можна, она виступала в оборонї їх бажань і змагань.

Перейшовши ще добрі полїтичні зносини з Румуниєю, Франциєю і Сполученими Державами та Японією і висліди гаґскої конференциї мирової, що значно причинила ся до вияснення пануючих поглядів на квестиї міжнародного права, обговорював бар. Еренталь економічну полїтику Австро-Угорщини на Балканї. Торговельно-полїтичні взаємини нашої держави

---

13)

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповідане — Конана Дойле.

(Дальше).

— Не трудно було іти за ним — сказав Гольмс, убираючи панчохи і черевики. — Місцями виважив він цеглу а в своїм поспіху згубив ще до того отсей предмет, котрий вповні потверджує мою диягнозу — як то ви, доктори, любите говорити.

Він наставив менї малу торбинку, зроблену із крашених стебел і украшену кількома пацьорками а що до форми й величини подібну дуже до коробки на циґара. В ній було пять або шість штук колючок з якогось темного дерева, на однім кінци острі на другім заокруглені, як тота колючка, що була вбита в голову Вартоломія Шольто.

— То дідьче терне — сказав він. — Стережіть ся, щоб ви не вкололи ся. Я дуже рад з того, що маю тоті колючки, бо то по всїй імовірности одинокі, які він мав. Ви їх не потребуєте боятися, бо слїдуючим разом попадуть ся нам знов таки в руки. Я зі своєї сторони волїв би далеко радше кусень якого ґранату. Ну, як гадаєте, Ватсоне? Не було би вам за богато маршу яких шість годин дороги?

— Борони Боже?

— Нехай нас тепер Тобі веде а побачимо, що з того вийде. — Ах, то ти мій песику! Мій добрий, старий Тобі! Ану понюхай тут Тобі, понюхай! — Він підсунув псови під ніс хусточку вмочену в креозот, підчас коли пси ско розставивши ноги, відвернув голову дуже сьмішно на бік, мов той знаток, що пробує запах якогось славного вина. Гольмс кинув відтак хусточку на кілька кроків від себе, привязав псови до нашийника міцний шнурок і повів єго до бочки з водою під ринвою. Пес зачав в сій хвили голосно уїдати; спустивши ніс до землї і піднявши хвіст в гору, біг він за тропою і то так скоро, що ми мусїли аж бічи за ним і держати добре шнурок в руках, щоби він нам не вирвав ся.

На всходї зачинало тепер вже свитати і ми могли при сїравім сьвітлї зоріючого дня видїти досить далеко. Поза нами видний ся великий, сумний і осамотїлий, подібний до скринї дім зі своїми темними вікнами і голими стїнами. Дорога наша ішла впоперек через ґрунт попри якісь змарнїлі корчі, купи сьмітя та повипорпуваний ями і діри. Запустїлий, зловіщий вигляд місця підходив як не може бути лїпше під ту сумну подію, яка там стала ся. Коли ми дійшли до муру окружаючого цїлу реальність, зачав Тобі скомлячи бічи неспокійно попід муром, аж добіг до того кута, де ріс молодий граб. В місци, де сходили ся мури з обох боків, було виломлених кілька каменїв а отвір був витоптаний і в долину заокруглений, мов би вже частїйше служив тут за перелаз. Гольмс виліз на гору, взяв пса від мене і пустив єго на другий бік.

— Тут той з хідлею лишив відбитку своєї руки — сказав мій товариш, коли й я вихопив ся на мур. — Видите онтой легонький слїд крови на білім вапнї? Щасте, що вчера не падав великий дощ; тропу тоту буде можна стрічати по дорозї, хоч тоті люди зискали на часї двайцять і вісім годин.

Признаю ся, що менї то не видавало ся безсумнївне, коли я взяв на увагу великий рух, який відбував ся за той час на гостинци. Моя обава щезла однак борзо, бо Тобі не задержував ся ані хвильки, лиш гнав своїм способом безупинно дальше. Очевидно сильний запах креозоту перемагав всї инші запахи.

— Лиш не думайте — запримітив Гольмс, — що успіх нашого підприємства опирає ся лиш на тім чистім случаю, що один з тих злодюгів вступив ногою в креозот. Я знаю вже тепер досить, як би можна упорати ся з ними в не один спосіб. Але що наш спосіб був для нас найблизший, то я єго взяв ся; не ужити того способу був би я уважав за не відповідне. Але правда, наша справа не представляє вже такої хорошої, дотепної задачі, якої я спершу сподївав ся. Без отсего, що нам таки виразно показує дорогу, було би може удало ся нажити якоїсь слави.

— Слави й признаня вам сим разом певно не забракне, Гольмсе. Дійстно не понимаю того, якими способами дійшли ви до своїх вислїдів. Як могли ви на примір з такою певностию описати того чоловіка з деревляною ногою?

— Ба, мої любі! Таж то дуже проста річ — все очевидне і зрозуміле; але я не з тих, що люблять чванити ся. Послухайте лиш: Два

з балканьскими державами в минувшім році значно поліпшили ся.

Переговори о торговельний договор з Сербією довели до такого стану річий, що вже незабаром можна буде заключити господарский трактат з сею державою. Вельми користно відібє ся на торговли Австриї і Угорщини також безпосередне получене боснійскої лінії зелізничої з турецкою. По полученю грецкої лінії зелізничої з турецкою добуде ся безпосередне получене Відень-Будапешт-Сараєво-Пірей, яке заразом уможливить найкоротшу дорогу з середної Европи до Єгипту і Індиї. Незабаром постарає ся правительство також о управильнене торговельних зносин між монархією а Болгариєю, Румунією, Чорногорою і Грециєю, що сотворить поле інтензивної діяльности для австро-угорского промисду і торговлі.

„Вірні нашій балканьскій політиці — говорив бар. Еренталь — не стремимо там до ніяких територияльних набутків. Наша місия є культурною і економічною та повинна стати там важнійшою, що перед балканьскими краями отвирає ся ера великого розвитку“. Економічне отворене Малої Азиї і Мезопотамії буде все уважати ся великим ділом німецкої підприємчивости, але і другі великі культурні народи працюють ревно над отворенем нових жерел економічного добробиту в турецкій державі. Всі ті підприємства без огляду на їх характер, мають одну велику ціль — спрямувати на Стамбул через морскі вузини величезну обміну економічних дібр між Заходом а Всходом. Очивидно, то піднесе вагу країв, положених перед Стамбулом. „Отже з рациї наших боснійских територий і ми є балканьскою державою і нашою задачею є зрозуміти знаки часу та вискзати їх. Маю тут на думці запопадливу політику комунікацийну“. Підвалину дальшого розвитку зроблено через будову всхідної зелізниці аж до границї сербскої і турецкої. Бо ся лінія до Вердісте вже готова, а Сербія будує відповідну лінію на своїй території. В справі получення з Митровицею на території турецкій переспраляє царгородский амбасадор Паллявічіні з султаном, який мабуть дозволить на переведене студий нової траси синдикатови з австрийских і угорских банків. В пляні є також получене з Чорногорою.

Запевнивши слухачів, що ему ходить тілько о задержане давного торговельного становища держави в змінених відносинах та о запевнене добрих получень, для комунікацийних шляхів на полудни монархії, заявив бар. Еренталь, що при кермованю політикою великої держави в середині Европи все держав ся традицийних засад придержуваня наших союзів та удержуваня дружних зносин зі всіми державами задля охорони наших прав і удержаня загального мира „Находимо ся не лише в осередку Европи, але також на порозі Всходу, де нерозвязано богато трудних питань, а голос наш в раді народів буде мати значіне лише так довго, доки наше рамя буде сильне“ — через те просить комісию приняти без зміни буджет міністерства справ заграничних та домагань управи армії і маринарки, які є з певностию дуже умірені.

Комісия по довшій дискусиї приймила буджет міністерства справ заграничних без зміни. П. Мінїстер в часї дискусиї відповідав ще на деякі закиди делеґатів та пояснював загальні відносини монархії до заграниці. — Так само приймила комісия для маринарки цілий підвисшений буджет по промові і поясненях команданта маринарки ґр. Монтекуколї.

офіцири, що суть командантами сторожі в кольонії злочинців, довідали ся якоїсь важної тайни, що відносить ся до закопаного скарбу. Якийсь Анґлієць Джонатан Смоль, рисує для них плян. Ми виділи его імя на карті, яку капітан Морстан носив в своїм портфелю. Смоль, як собі пригадаєте, підписав ту карту за себе і за своїх товаришів знаком чотирох — як то він трохи драматично висказав ся. Отже при помочи сего пляну знайшли офіцири — або оба або один з них — той скарб і привезли до Анґлії; услівя однак, під якими его їм видано, они мабуть не сповнили. Питане тепер, длячого Джонатан Смоль не забрав сам того скарбу? Відповідь на то не трудна. Датум на карті єсть доказом, що она походить з того часу, коли Морстан був на своїм становищи в кольонії злочинців. — Джонатан Смоль не міг забрати той скарб, бо він і его товариші були самі вязнями і позбавленими свободи.

— Але то все лиш пусті здогади.

— Борони Боже, то основні припущення, котрі годять ся з фактами; то показує дальший хід справи: майор Шольто позістає через кілька літ в спокою, щасливий, що має той скарб. Відтак дістає він з Індиї лист, котрий нагнав ему великого страху. Щож там було в тім листї?

— Мабуть повідомлене, що люди, котрим він не додержав слова, вийшли на волю.

— Або що они втекли. Се послідне єсть імовірнійше; бо реченець їх випущення на волю він без сумніву знав — то не було би ему зробило несподіванки. Щож він робить? Він старає ся забезпечити ся від чоловіка, що має деревляну ногу — від якогось білого чоловіка, памятайте собі добре; бо він уважає якогось анґлійского похатника за свого ворога і стріляв в него з пістолета. На варті єсть імя лиш одного однїсенького білого чоловіка; тамті другі то гінду або магометани. Длятого можемо напевно припускати, що той з хідлею а Джонатан Смоль то одна й тота сама особа. Чи знаходите в тім поясненю яку похибку?

— Ні, дійстно ні; она звязка і ясна.

— Ну, добре. Поставмож ся тепер на місце Джонатана Смоля і придивім ся справі з его становища. Він приїздить до Анґлії в подвійнім намірі, відзискати то, що уважає за свою власність і зімстити ся на чоловіці, котрий его перехитрив. Коли вивідав ся, де Шольто перебуває, старав ся найімовірнійше навязати зносини з котримсь із мешканців дому. Пані Бернстон згадує про якогось дозорця, іменем Ляль Рао, про котрого не може сказати ані одного доброго слова. Відкрити то місце, де був схований скарб, було для Смоля річию неможливою. Крім майора і одного вірного слуги, котрий вже не жиє, не знав о тім ніхто на сьвіті. Нараз довідує ся Смоль, що майор умирає. Мало не сказив ся з обави, що тайна скарбу готова би з ним піти до гробу; підходить він, мимо небезпечности, що сторожі можуть его відкрити, аж до Шольтового вікна. Лиш присутність обох синів не дала ему увійти до середини. Однак повен ненависти і злости на померщого вліз він слідуючої ночи до комнати, перешукав всі папери в надії, що може знайде в них якісь вказівки, де знаходить ся скарб, і на памятку своєї гостини лишив карточку з многозначними словами: „Знак чотирох“. Як би він був майора убив, то в его очах не було би то звичайне убийство лиш справедлива кара, яку він виконав яко заступник чотирох товаришів. Дивні самообманьства того рода бувають досить часто у злочинців і доводять нераз до їх викритя.

Щож оставало ся Джонатанови Смолеви? Він не міг нічого зробити, як лиш потайком пильнувати старання, які роблено, щоби викрити скарб. Може бути, що він тимчасом покинув був Анґлію і лиш від часу до часу туди вертав. О відкритю замурованої вишки дістав він зараз повідомлене мабуть від якогось помічника в домі. Джонатан зі своєю деревляною ногою не годен би був добути ся до високо положеної комнати, в котрій мешкав Вартоломій Шольто. Але ему помагає в тім якийсь дивний товариш, котрий поборює ті трудности, але своєю босою ногою вступає в креозот. Отже то привело нашого Тобі на місце події і спонукало войскового лікаря, котрий служить за половину платні, бігати на досьвітках милями далеко.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 29-го січня 1908.

— Відзначеня. Президент краю в Каринтиї бр. Шин, президент краю в Чернівцях др. Октав Бляйлебен і маршалок краєвий бар. Юрий Василько одержали достоїнство тайних радників. — Заступник маршалка краєвого на Буковині, професор рускої літератури при черновецкім університеті, др. Стефан Смаль-Стоцкий одержав командорский хрест ордера Франц Йосифа.

— Іменованя і перенесеня. П. Намістник іменував командантів постерунків жандармериї вахмайстрів: Андрія Говійка у Ворохті і Антона Глода у Львові канцелістами в етатї Дирекциї полїциї у Львові. — Президия галицкої краєвої Дирекциї скарбу іменувала провізоричних асистентів технїчної контролї скарбової: Мар. Федоровского, Зигм. Меруновича і Володим. Яворского сталими асистентами технїчної контролї скарбової в XI кл. ранґи. — Львівский висший суд краєвий іменував офіцияліїв канцелярийних: Едв. Квіціньского у Львові і Мих. Скульского в Сяноці старшими офіциялами канцелярийними ad personam в IX клясї ранґи. — Гал. Дирекция почт і телєґрафів перенесла офіцияла почтового Ст. Ґреґа зі Львова і асистента почтового Адама Колодія з Рави рускої до Кракова.

— Остережене. Серед сільского населеня ширить ся чутка, що всї фабрики в Сполучених Державах північної Америки, замкнені в причини теперішної злої ситуациї торговельної, будуть за кілька місяців знов в повнім руху і що в наслідок того покаже ся в тім краю небавком знов велика потреба заграничних робітників. Доси нема зовсім запоруки, що тогї вісти суть правдиві; після всякої імовірности розпускають їх товариства корабельні та їх аґенти в цїли оживленя зменшеного руху еміґрацийного до Сполучених Держав північної Америки. В дійстности суть там відносини все ще такі, що все ще треба конче відраджувати еміґрацию до Сполучених Держав.

— Дрібні вісти. Краєва комісия для рентових осель при краєвім Виділї признала на послїднім засїданю 68 рентових позичок в сумі 581 800 К. Від часу заснованя тої інституциї признано доси 221 рентових позичок в загальній сумі 2,113.650 К. — В Скалатї, як доносять до „Діла“ занедужали на пятнистий тиф тамошний фізик і секретар староства. Перед 10 лїтами померли там на тиф 2 фізики один по другім: Наєдло і Ляхович, а їх заступники Іваньский і Любовецкий вийхавши на нові посади, таки занедужали на тиф. — Купцеви Альтерови Льохерови вкрадено вчера вечером на площи Голуховского 364 К. Підозріного о ту крадіж нотованого злодія Герша Зільбермана арештовано. — Панна Софія Вурштівна згубила золотий годинник вартости 60 К. — Згублено боу з чорного лиса зі сріблистим хвостиком і головкою вартости звиш 600 К. — Із замкненого помешканя п. Вол. Височаньского при ул. Калічій ч. 14 вкрадено вчера кілька штук ґардероби загальної вартости 300 К, а з передної компати інститута музичного при ул. Словацкого ч. 6 вкрадено вчера вечером на шкоду п. Бетті Вайнберґової жакет з чорних сельскінів, зарукавок, шапочку і пару білих рукавичок — все разом вартости 400 К. — У віденьскім маґазині хорватскої фабрики шкір вкрали занятї там два послугачі 275 тузинів боксальфових шкірок вартости 40.000 К. Обох злодіїв і тих, що купували від них ті шкіри, арештовано.

— Два келишки на дорогу. З Бохнї доносять про таку оріґінальну подію: Супруги Вавжинець (Лавро) і Мария Табак в Поґвіздові дня 11 с. м. около 8 год. вечером при вечери, при котрій пили також горівку, завели сварку з собою, підчас котрої жінка вдарила чоловіка в груди (в місце коло серця). Чоловік перевернув ся на ліжко, по хвили встав, випив два келишки горівки, перевернув ся на землю і закінчив житє.

— Пеляґра на Буковині. Пеляґра, звана також італіяньскою або льомбардскою проказою, есть то хороба, яка проявляе ся найчастійше у бідного населеня в північній Італії, в Льомбардії або в полудневій Франциї, де люди живлять ся по найбільшій части кукурудзою. Хороба тота проявляе, загальним розстроем знаряду травленя сполученого з розстроем нервовим і загальним ослабленем а крім того літом появляе ся на шкірі якась хороба подібна ніби до рожі, котра в зимі щезае а літом знов виступае. Так тягне ся тота хороба через кілька літ, аж остаточно чоловік ослабае щораз більше, попадае в тяжку задуму, туманіе зовсім або й з розуму сходить та вмирае. Безпосередної причини сеї хороби не знае ся; загально припускають, що на кукурудзі знаходить ся рід якихсь грибків, котрі дістають ся до людского тіла і викликують згадану хоробу.

У нас на Покутю, де люди живлять ся також майже лиш самою кукурудзою, майже не звістна а бодай не виступае так сильно, щоб звертала на себе увагу. Але й там можна побачити досить часто бідних людий, особливо жінок, в літі зі згаданою хоробою, особливо на руках на відслонених грудех і на ногах, виставлених при роботі на сьвітло сонця. Люди тоті видять і самі не знають, що їх хибуе, а що не мають за що шукати лікарскої поради, та й ніхто не звертае уваги на ту хоробу. Далеко частійше проявляе ся пеляґра на Буковині. В черновецкім повіті було в 1906 р. 328 недужих в 25 громадах, в кіцманьскім 191 на 13 громад, вашківскім 79 на 11 громад, вижницкім 46 на 9 громад, заставницкім 236 в 16 громадах, серетскім 54 в 16 громадах, сторожинецкім 124 в 16 громадах, ґурагуморскім 470 в 23 громадах, кімполюнґскім 54 в 11 громадах, радовецкім 210 в 17 громадах і сучавскім 414 в 28 громадах. Загалом було в 1906 р. 2266 недужих на пеляґру, з чого 39 дітий і 2227 дорослих. На мужчин припадае 38·8, на жінок 61·2 процент недужих. Розуміе ся, що всі числа далеко не повні. Задля якоїсь нехоти, часами навіть опору сільского населеня не мож було доси мимо численних проб і заходів довідати ся про дійстне число недужих. Тому й треба приняти, що їх було далеко більше, як подано в отсих числах. Лиш в тих громадах, де заведено харчівні або роздачу хліба для недужих, число їх сконстатовано досить докладно, бо недужі зголошували ся о поміч. Сконстатовано до тепер природне зовсім явище, що пеляґра поширена більше в тих громадах, де населене бідне, аніж в заможнійших. Дальше й те, що лучае ся она в гірских повітах далеко рідше як на низинах. Акция проти пеляґри почала ся лише що в 1905 р. заложенем трох харчівень та одної пекарні в найбільш загрожених недугою громадах. Дотеперішні гарні успіхи приневолили буковиньске правительство і край поширити акцию. На р. 1906 признало правительство 15.000, а гр.-пр. рел. фонд 10.000 К на заложене згаданих заведень харчівні. Заложено доси в Раранчу, Васлівцях і Мамаївцях Нових черновецкого повіта, Волівци радовецкого, Красна-Ільске сторожинецкого та Босанче й Темівці сучавского; крім того заложено пекарні в Баяшештах і Бравштах ґурагуморского та Бурлї радовецкого повіта. В 1906 р. було отже 6 харчівень (о 3 більше) і 3 пекарні (о 2 більше) для 12 громад 5 повітів.

— Самоубийства. При ул. Замарстинівскій в реальности ч. 19 хотів відобрати собі житє респіцієнт міскої сторожі акцизової Тома Баранецкий і стрілив собі револьвером в правий висок. В стані грізнім відставила его поготівля ратункова до шпиталю. Причина самоубийства незвістна. — Із Жовківщини пишуть нам: Дня 21 с. м. о 5 год. по полудни позбавив ся житя 16-лїтний хлопець, Микола Слука, син Андрія і Ксені в Добрушині в той спосіб, що підніс в стодолі ручну молотільню дручком до гори, підложив відтак голову на землю під дно молотільні а тота спадаючи придушила ему голову так, що він погиб на місци. Причина самоубийства була обава перед карою за крадіж.

— Похорон тори. В Коломиї — як доносять звідтам до „Діла“ — відбував ся оногди незвичайний похорон. В ночи з пятниці на суботу перевернула ся там в одній синаґозі сьвічка, що горіла за якогось помершого, а від неї заняла ся шовкова занавіса, яка закривае сьвятий ковчег, в котрім хоронять тору. В огни згоріло 11 тор. Після Мойсеевого закону належить ся сьв. писаню велика пошана і похорони як помершій людині. Отже попіл із тор зложено до глиняної урни, прибрано її білим полотном як мерця і вложено до скрині, в якій звичайно хоронять мерців. Хоронено останки урн при 6-тисячнім здвизі народу. Серед заводженя жінок занесено скриню на марах вкритих чорною киреєю на кладовище. Як зачувати, мають незабаром зібрати ся рабіни на обдумане покути для коломийского жидівского населеня, котрого навістило спалене тори, що у Жидів уважае ся знаком Божого гніву.

Господарство, промисл і торговля.

ЦІНА ЗБІЖА у ЛЬВОВІ
дня 28 січня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·80	до	12·—
Жито	11·50	до	11·70
Овес	6·70	до	6·40
Ячмінь пашний	7·20	до	7·40
Ячмінь броварний	7.80	до	8·40
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	9·50	до	10·50
Вика	6·80	до	7·20
Бобик	7·—	до	7·20
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза стара	8·20	до	8·40
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	85·—	до	95·—
Конюшина біла	40·—	до	55·—
Конюшина шведска	80·—	до	100·—
Тимотка	32·—	до	38·—

Телеґрами.

Відень 29 січня. Рада міста ухвалила на внесене вуглевої комісиї предложити в парляменті наглячу петицию в справі ухваленя закона що до удержавненя копалень вугля і гуртовної торговлї вуглем.

Петербург 29 січня. З Манджуриї доносять о значнім нагромадженю і о маршах хіньского войска. Після вістий з Іркутска ожидають там загально поважних подій.

Лісбона 29 січня. Републиканьска партия заявляе, що диктатура хоче здушити всякі свободи конституцийні і стремить до особистих переслідувань. Партия зазначуе, що єї цілию есть поборюване монархічних поглядів а не осіб; она стремить до независимости вітчини. Напружене в краю есть велике; загально пануе переконане, що теперішна ситуация не може довше тревати. Поліция розвивае оживлену діяльність. Кількох републиканьских нотаблів і поступових політиків завізвано до суду. Декотрі републикани наміряють виїхати з Портуґалії, щоби уникнути конфлікту з властями.

Петербург 29 січня. Міністерство комунікаций предложило Думі проект закона о будові другого шляху на сибірскій зелізници. Будова тота мае відбути ся в двох відступах; перша часть мае бути скінчена до 1911 р. Загальний кошт обчислено на 157 міліонів рублів.

Білґрад 29 січня. Скупштина розпочала вчера дискусию над буджетом на 1908 р.

Софія 29 січня. Кн. Фердинанд поручив утворене нового кабінету проводиреви демократів Малинову.

Гельзінґфорс 29 січня. Вчера по полудни на двірци зелізничім узброєні розбишаки напали на двох стацийних служачих, котрі мали з собою скринки з грішми; убили одного з них і зрабували 300 марок та втекли.

Тебріс (Персия) 29 січня. (П. А.) Напружене збільшае ся. Слабий огонь здае ся вказувати на брак муніциї у повстанців. Рабунки множать ся. По купцях пішов переполох; они замикають склепи і пакують товари.

Запрошене до передплати.

З Новим Роком розпочинаемо **вісімнайцятий** рік нашого видавництва. Не потребуемо тут вказувати на то, яку прислугу робить „Народна Часопись“ нашій суспільности. Наші труди і змаганя говорять самі про себе а наша читаюча публика уміла їх оцінити. Скажемо длятого коротко, що як доси так і на дальше будемо старати ся нести сьвітло правди і науки в як найширші круги нашої суспільности та повідомляти єї о всім, що діе ся в сьвіті. На добір повістий і научних материялів будемо класти найбільшу вагу а вже з Новим Роком розпічнемо печатати гарну повість славного і добре нашим читателям звістного анґлійского писателя Конана Дойле.

Звертаемо при сім увагу, що передплату з провінциї треба слати просто до нашої Адміністрациї у Львові ул Чарнецкого ч. 12. Передплата з почтовою пересилкою виносить:

на цілий рік	10	К	80 с
„ пів року	5	„	40 „
„ чверть року	2	„	70 „
„ місячно	—	„	90 „

Поодиноке число 6 сотиків.

Львівскі передплатники можуть передплачувати „Народ. Часоп.“ в Аґенциї дневників, пасаж Гавсмана ч. 9 і там собі єї відбирати. Передплата у Львові і в ц. к. Старостве на провінциї:

на цілий рік	4	К	80 с
„ пів року	2	„	40 „
„ чверть року	1	„	20 „
місячно	—	„	40 „

Поодиноке число 2 сотики.

За редакцию відповідае: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).